

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **W.Ś.**

uniewinnionego od czynu z art. 207 § 1 k.k.

na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 8 sierpnia 2023 r.,

w przedmiocie dopuszczalności kasacji

od wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 9 marca 2023 r., sygn. akt III Ka 680/22

utrzymującego w mocy wyrok

Sądu Rejonowego w Rzeszowie

z dnia 17 marca 2022 r., sygn. akt II K 551/18

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;

2. obciążyć Skarb Państwa kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 17 marca 2022 r., sygn. akt II K 551/18, W.Ś. został uniewinniony od popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k.

Powyższy wyrok został zaskarżony apelacją prokuratora. Po rozpoznaniu apelacji, Sąd Okręgowy w Rzeszowie wyrokiem z dnia 9 marca 2023 r., sygn. akt III Ka 680/22, utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Kasację od powyższego orzeczenia, w całości na niekorzyść skazanego, wniósł Zastępca Prokuratora Rejonowego do spraw Wojskowych Prokuratury Rejonowej dla miasta Rzeszów, w której zarzucił:

„rażącą obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść wyroku, a to art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. polegającą na uznaniu przez Sąd odwoławczy w sposób całkowicie dowolny za prawidłowe ustalenia Sądu I instancji, który dokonał dowolnej i wybiórczej oceny dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonego, zeznań pokrzywdzonej i świadków W.K., A.S., A.S.1, R.Ś., M.Ś. i uznał wyjaśnienia oskarżonego za co do zasady wiarygodne, a zeznania wskazanych świadków za niewiarygodne w części, podczas gdy ocena wskazanych dowodów przeprowadzona prawidłowo, w oparciu o zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego powinna prowadzić do wniosku, że wyjaśnienia oskarżonego są w znacznej mierze niewiarygodne, zaś zeznania wskazanych świadków są wiarygodne i w konsekwencji prawidłowe ustalenia faktyczne w oparciu o zgromadzone i ujawnione w sprawie dowody powinny wskazywać, że oskarżony dopuścił się zżęcania w okresie od 1 stycznia 2006 r. do 24 kwietnia 2016 r. w R. przy ul. [...] nad swoją matką I.Ś.”.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Rzeszowie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację należało pozostawić bez rozpoznania jako wniesioną po terminie.

Zgodnie z art. 531 § 1 k.p.k. Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację, jeżeli nie odpowiada ona przepisom wymienionym w art. 530 § 2 k.p.k. lub gdy jej przyjęcie nastąpiło na skutek niezasadnego przywrócenia terminu. Jednocześnie, zgodnie z art. 429 § 1 k.p.k., do którego odsyła powołany art. 530 § 2 k.p.k., odmowa przyjęcia środka odwoławczego następuje, jeżeli został on wniesiony po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalny z mocy ustawy.

W myśl art. 524 § 1 zd. 1 k.p.k., termin do wniesienia kasacji dla stron wynosi 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. W niniejszej

sprawie odpis wyroku Sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem doręczono prokuraturze w dniu 27 marca 2023 r. (k. 6 akt WKK, k. 419 akt głównych). Kasację wniesiono natomiast w dniu 27 kwietnia 2023 r. (k. 2 WKK). Mając na względzie zasadę obliczania i zachowania terminów z art. 123 § 1 k.p.k., termin do wniesienia kasacji, liczony od dnia doręczenia prokuraturze wyroku Sądu odwoławczego z uzasadnieniem, upłynął dnia 26 kwietnia 2023 r. Tym samym wniesienie kasacji w dniu 27 kwietnia 2023 r. było czynnością dokonaną po terminie. Dzień, w którym upływał termin do wniesienia kasacji – 26 kwietnia 2023 r., przypadał w środę i nie był to dzień uznany przez ustawę za wolny od pracy w rozumieniu art. 123 § 3 k.p.k.

Nadmienić ponadto należy, że zarządzeniem z dnia 2 maja 2023 r. działający z upoważnienia Sędzia Sądu Okręgowego w Rzeszowie przyjął kasację uznając, że odpis zaskarżonego kasacją orzeczenia prokuratura odebrała 19 kwietnia 2023 r. (k. 7 akt WKK), ale było to stwierdzenie błędne. Z analizy akt sprawy wynika bowiem, że w dniu 19 kwietnia 2023 r. Prokuratura odebrała odpis innego orzeczenia, wydanego w dniu 17 kwietnia 2023 r., w przedmiocie kosztów (k. 422, 424 akt głównych).

Z uwagi na powyższe należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.

(kf)

[ł.n]